

0612. O Najświętszej Maryi Pannie Różańcowej

(Miod., s.191-192)

1. Wi - taj nie - ba i nad nie - ba jas - na oz -
A po Bo - gu w nie - ba pro - gu pierw - sza o -
do - bo!
so - bo; Ma - ry - ja Ró - żań - co - wa,
Nie - ba, zie - mi, Kró - lo - wa, Mo - nar - chi - ni
i Mis - trzy - ni Sług Two - ich, wi - taj!

2. Witaj, życie co sownie grzesznikom dajesz,
Ty zasłoną, ty obroną od gniewu stajesz:
Tyś nadzieją jedyną, * Z ciebie wszelka przyczyna,
Ze przez ciebie będzie w niebie * Sługa twój każdy.
3. Witaj wdzięczna, nadmiesięczna Imperatorko,
Ojca cnego, przedwiecznego, kochana córko:
Matko Syna Bożego, * Witaj Ducha świętego
Ulubiona, ustrojona, * Oblubienico!
4. Ciebie mamy, ciebie znamy Panią, Królową,
Kiedy chcemy, mieć możemy pociechę nową;
Z ciebie wszelkie wesele * Mamy, wołając śmieje,
Jako dzieci z tych tu śmieci, * Na Matkę swoją.
5. Więc koronę za obronę dać ci należy,
Wykrzykiwać, wyśpiewywać z Dawida wieży
Wieńczyć głowę różami, * Chwalić sercem, ustami,
Jerychońską i Syońską * Różę, Maryją.
6. Dusze wiernych co w niezmiernych mękach zostają,
Utyskując, oplakując łzy wylewają:
Niech mają pocieszenie, * Przez Różańcowe pienie;
Naostatek jak swych dzieci * Ratuj, o Matko!